

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 183/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	A. M. (1)	w okresie pomiędzy 27 marca 2020r. a 1 kwietnia 2020r. w Z., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze ewentualnym udzielił pomocy nieustalonym	

		<p>osobom do popełnienia przestępstwa oszustwa, polegającej na tym, że założył na swoje nazwisko rachunek bankowy o numerze (...) w (...) Bank S.A. oraz zarejestrował na swoje nazwisko kartę SIM odpowiadającą numerowi (...), czym ułatwił doprowadzenie przez nieustalone osoby G. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 złotych, w ten sposób, że korzystając z przedmiotowego rachunku bankowego oraz numeru telefonu zarejestrowanego na dane osobowe oskarżonego, za pośrednictwem portalu internetowego (...) osoby te podając się za B. D. wprowadziły w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z umowy kupna – sprzedaży hulajnogi X. M. m365 PRO, a w konsekwencji ułatwił sprawcom dokonanie wzmiankowanego czynu, bowiem mimo przekazania przez pokrzywdzonego umówionej kwoty na wskazany rachunek bankowy nie dostarczono pokrzywdzonemu przedmiotowej hulajnogi, czym działał na szkodę G. P. (1),</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>- Oskarżony A. M. (1) jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim, ukończył szkołę zawodową specjalną, jest także uzależniony od alkoholu i narkotyków. Oskarżony nie potrafi korzystać z Internetu.</p> <p>- W nieustalonej dacie w marcu 2020r., jednak nie później niż 27 marca 2020r., oskarżony przebywał w parku 1000 -lecia w Z., był pod wpływem alkoholu. W parku podeszły do oskarżonego dwie kobiety i nawiązały rozmowę, pytając go, czy chce zarobić. Oskarżony miał założyć na swoje dane rachunek bankowy oraz zezwolić na skserowanie swojego dowodu osobistego. A. M. przystał na tę propozycję. Na swoje dane osobowe oskarżony zarejestrował kilka kart SIM, w tym w dniu 27 marca 2020r. kartę dla numeru (...). Razem z kobietami A. M. pojechał także do w oddziału (...) Bank S.A, gdzie w dniu 1 kwietnia 2020r. założył rachunek bankowy o numerze (...). Całość dokumentów z banku oskarżony przekazał nowopoznanym kobietom. Za wykonane czynności oskarżony otrzymał alkohol oraz pieniądze w kwocie 30 zł.</p> <p>- W dniu 11 kwietnia 2020r. nieustalona osoba</p>	<p>Opinia psychiatryczno-psychologiczna</p> <p>wyjaśnienia osk. A. M. (1)</p> <p>zeznania świadka G. P. (1)</p> <p>korespondencja związana z zakupem</p> <p>pismo Grupy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.</p> <p>pismo Grupy (...).PL (...). z o.o., sp.k. z siedzibą w K.</p> <p>pismo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.</p> <p>pismo (...) Bank S.A. z siedzibą w W.</p> <p>pismo (...) Bank S.A. z siedzibą w W.</p> <p>pismo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.</p>	<p>k. 60-64</p> <p>k. 53-54</p> <p>k. 17-18, 103</p> <p>k. 2-6</p> <p>k. 12-15</p> <p>k. 23-24</p> <p>k. 27-32</p> <p>k. 39-42</p> <p>k. 75</p> <p>k. 77</p>	
--	---	--	--

<p>posługując się danymi B. D. zamieściła na portalu (...) ofertę sprzedaży hulajnogi X. M. m365 PRO za kwotę 1100 zł. Ogłoszenie zainteresowało pokrzywdzonego G. P. (1), ale zaproponował sprzedawcy cenę 1000 zł, prosząc jednocześnie o podanie danych do przelewu jeśli propozycję akceptuje. W odpowiedzi sprzedająca poprosiła o numer kontaktowy do pokrzywdzonego, a ten jej go przesłał przez portal, bo w ogłoszeniu brak było adresu mailowego i numeru telefonu sprzedającego. Następnie pokrzywdzony na swój telefon otrzymał z numeru telefonu zarejestrowanego na oskarżonego – 724 480 318 - wiadomość SMS z danymi do przelewu. G. P. miał przelać pieniądze na rachunek założony przez oskarżonego nr (...). Pomimo zapłaty ceny pokrzywdzony nie otrzymał zakupionej hulajnogi, ani zwrotu pieniędzy, zaś autor ogłoszenia od dnia 14.04.2020r. zaprzestał kontaktu z nim.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	wyjaśnienia oskarżonego A. M. (1)	- wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim dowodził, że nigdy nie zamieszczał żadnych ogłoszeń na portalu internetowym oraz opisał okoliczności kontaktu z nieznanymi osobami, które zaproponowały mu założenie rachunku bankowego i zarejestrowanie kart SIM, przyznano walor wiarygodności i stąd posłużyły one do ustalenia stanu faktycznego w sprawie; wyjaśnienia te były rzeczowe, korelowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z dowodami z dokumentów. Zważyć należało, że oskarżony jest osobą upośledzoną w stopniu lekkim, uczęszczał do zawodowej szkoły specjalnej, zasady logiki i życiowego doświadczenia pozwalają więc na wniosek, że mógłby on mieć znaczne	

		<p>trudności z samodzielnym zamieszczeniem ogłoszenia na portalu internetowym i prawidłowym nim zarządzaniem na potrzeby zaplanowanego oszustwa. Bez wątplenia jednak oskarżony założył rachunek bankowy, a następnie udostępnił całość dokumentacji bankowej oraz zarejestrowaną na siebie kartę SIM nieznanym osobom.</p>	
1.1	zeznania świadka G. P. (1)	- zeznania były rzeczowe i logiczne, nadto wewnętrznie spójne, znajdowały potwierdzenie w dowodach z dokumentów, a to m.in. korespondencji prowadzonej w związku z zakupem; zeznania świadka pozwoliły na poczynienie stanowczych ustaleń odnośnie stanu faktycznego w sprawie	
1.1	Opinia psychologiczno - psychiatryczna	- wnioski opinii były czytelne, jasne i znajdowały rzetelne uzasadnienie w treści opinii, brak podstaw by ją kwestionować, wnioski wysnute na podstawie opinii są jednoznaczne. Opinia były spójna i nie zawierała błędów logicznych	
1.1	dowody z dokumentów: korespondencja związana z zakupem,	- nie ujawniły się żadne okoliczności podważające prawdziwość dokumentów, korespondują one z resztą	

	<p>pismo Grupy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.,</p> <p>pismo Grupy (...).PL (...). z o.o., sp.k. z siedzibą w K.,</p> <p>pisma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,</p> <p>pisma (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,</p>	<p>dokumentacji zgromadzonej w sprawie, jak i z zeznaniami świadka G. P. oraz wyjaśnieniami oskarżonego A. M.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania	1	A. M. (1)

	niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sprawcą przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. jest ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym za pomocą wprowadzenia w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Do znamion ustawowych charakteryzujących stronę podmiotową przestępstwa oszustwa stypizowanego w art. 286 § 1 KK należy działanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, rozumianej jako przysporzenie dla siebie, jak i dla kogo innego (art. 115 § 4 KK). Bez przypisania sprawcy zachowania, które jednoznacznie wskazywałoby na zamiar realizowania celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie ma podstawy prawnej do skazania za przestępstwo z art. 286 § 1 KK (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2015 r. sygn. akt V KK 53/15, Prok.i Pr.-wkł. 2015/11/4).</p> <p>Wprowadzenie w błąd, o którym mowa w</p>			

powołanym przepisie następuje poprzez wywołanie u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o istniejącej rzeczywistości, która jest w istocie inna niż przedstawia ją sprawca i może przejawiać się w najrozmaitszych formach. Istotnym znamieniem oszustwa jest związek przyczynowy między wprowadzeniem w błąd lub wyzyskaniem błędu a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. akt II KK 327/06, OSNwSK 2007, Nr 1, poz. 1498).

Zgodnie z kolei w myśl art. 18 § 3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady

lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie. Ustawa określa formę pomocy w sposób przykładowy, na co wskazuje użyty w art. 18 § 3 k.k. wyraz „w szczególności”, a więc katalog nie jest zamknięty. Przytoczone w tym przepisie okoliczności wskazują, że może to być: pomoc fizyczna w postaci dostarczenia narzędzi lub środka przewozowego albo pomoc psychiczna, intelektualna polegająca na udzieleniu rady lub informacji.

Zauważyć w tym miejscu jednak należy, że udzielenie pomocy do popełnienia przestępstwa to odrębny typ czynu zabronionego, a pomocnicy sprawców przestępstw naruszają odmienną formę sankcjonowaną od tej charakterystycznej dla sprawstwa. Zgodnie z poglądami prezentowanymi w orzecznictwie, które Sąd podziela, nawet w przypadku pomocnictwa do przestępstwa, które może być popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, a nawet kierunkowym, pomocnik

do tego czynu może działać z zamiarem ewentualnym (tak choćby Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 24 października 2018 r., sygn.. akt II AKa 286/18, LEX nr 2603276).

W niniejszej sprawie poza sporem jest to, że doszło do popełnienia przestępstwa oszustwa na szkodę G. P. (1), którego doprowadzono do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kwoty 1000 zł, jaką zapłacił za hulajnogę, ofertę sprzedaży której zamieszczono w Internecie, wprowadzając go w błąd co do faktycznego zamiaru wywiązania się kontrahenta z umowy jej sprzedaży.

W ocenie Sądu nie sposób jednak na gruncie zgromadzonego materiału dowodowego z pełną stanowczością wykazać, że to właśnie oskarżony A. M. sam lub w porozumieniu z innymi osobami zamieścił na portalu internetowym ogłoszenie o sprzedaży hulajnogi oraz wykorzystał utworzone na potrzeby dokonania tego oszustwa konto bankowe i zarejestrowaną na siebie kartę SIM, by uzyskać zapłacone przez pokrzywdzonego tytułem ceny zakupu hulajnogi pieniądze. W ocenie Sądu nie jest możliwe podważenie składanych

przez oskarżonego w tym zakresie wyjaśnień, przeciwnie jawią się one jako logiczne i spójne w szczególności, gdy uwzględnić opinię psychologiczno – psychiatryczną dotyczącą oskarżonego. Bez wątplenia opierając się na wyjaśnieniach oskarżonego stwierdzić należy, że udostępnił on dane dotyczące założonego wcześniej na swoje nazwisko rachunku bankowego i przekazał całą dokumentację z tym związaną nieznanym osobom, jak również udostępnił im swój numer telefonu, a te dokonały wyżej opisanego przestępstwa. Czyniąc to oskarżony w ocenie Sądu przynajmniej przewidywał jednak taką możliwość i godził się na to, że ułatwia innym osobom dokonane oszustwa. Oskarżony choć zatem w ocenie Sądu nie dopuścił się czynu z art. 286 § 1 k.k., to jego działanie wypełniło znamiona przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.. W ocenie Sądu takie zachowanie oskarżonego z pewnością wykroczało poza niedbalstwo, gdyż mimo lekkiego upośledzenia umysłowego oskarżony musiał liczyć się z tym, że podejmując w/w czynności może pomóc w przedsięwzięciu przez nieznane mu, przygodnie spotkane osoby zachowań sprzecznych z prawem.

Z oceny postawy oskarżonego wynika zatem, że akceptował on wszelkie przestępstwa przeciwko mieniu, jakie zamierzały popełnić te osoby przy wykorzystaniu jego rachunku bankowego i karty SIM na niego zarejestrowanej – w tym przestępstwo oszustwa, wypełnienie znamion którego przewidywał i na nie się godził. Naiwnym byłoby utrzymywanie, że oskarżony udostępniając obcym osobom swój dowód osobisty oraz umożliwiając nieograniczony dostęp do rachunku bankowego nie przewidywał i nie godził się na to, że pomaga w popełnieniu wszelkich przestępstw, w tym oszustwa.

Konfrontując powyższe uwagi z faktami, które legły u podstaw rozstrzygnięcia, należy zauważyć, że w sposób oczywisty uprawniały one Sąd do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zabronionego opisanego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. skoro oskarżony powierzył pełną kontrolę nad swoim kontem i numerem telefonu nieznanym osobom i akceptował okoliczność, że ułatwia im dokonanie przestępstwa, w tym skierowanego przeciwko mieniu, do czego w rezultacie doszło. Czynności podjęte

przez oskarżonego miały zatem rzeczywisty wpływ na dokonanie czynu zabronionego - w sposób realny ułatwiły jego popełnienie.

W czasie popełnienia przypisanego oskarżonemu czynów miał on możliwość zachowania się w sposób zgodny z normami obowiązującego prawa. Zdawał sobie w pełni sprawę z bezprawności swych działań. Nie zachodziły w niniejszej sprawie ustawowe lub pozaustawowe podstawy wyłączające winę. A. M. nie działał pod wpływem atypowych warunków i szczególnej sytuacji motywacyjnej, która uzasadniałaby podjęcie decyzji niezgodnej z normą prawną. Brak było zatem przeszkód do postawienia mu zarzutu niezgodnego z prawem zachowania, a w konsekwencji do przypisania winy w czasie popełnienia czynu (art. 1 § 3 k.k.).

3.3. Warunkowe umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania

	3.4.Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5.Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. M. (1)	1	1	- Zdaniem Sądu kara orzeczona była adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, jakiego dopuścił się oskarżony oraz stopnia jego zawinienia i należyście spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego oraz potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara ta nie jest nadmiernie surowa,

- Oceniając społeczną szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego Sąd uznał, że była ona znaczna. Oskarżony dopuścił się przestępstwa, okazując lekceważący stosunek do prawa. Działanie oskarżonego z pewnością nazwać można beztróskim, oskarżony wierzył bowiem w swoją bezkarność i nie liczył się z konsekwencjami, choć bez wątplenia miał ich świadomość. Kompletnie bezmyślne zachowanie oskarżonego nakierowane na uzyskanie zapłaty w postaci alkoholu i drobnej kwoty pieniędzy ułatwiło innym osobom popełnienie oszustwa. Oskarżony jako osoba dorosła doskonale zdaniem Sądu wiedział, nawet uwzględniając jego lekkie upośledzenie, że udostępnianie przygodnym osobom swojego konta w banku oraz numeru telefonu może pomóc im w popełnieniu przestępstwa,

- Przy ocenie społecznej szkodliwości występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. Sąd wziął po uwagę jako okoliczność ów stopień obniżające, że oszustwo zostało dokonane na stosunkowo niewysoką kwotę. - Sąd miał na uwadze także to, że oskarżony złożył w sprawie wyjaśnienia,

opisując swoją rolę w przestępczym procederze,

- Przy ocenie stopnia winy Sąd uwzględnił z kolei jako okoliczność go umniejszającą lekkie upośledzenie umysłowe oskarżonego,

- Wymierzając oskarżonemu karę ograniczenia wolności Sąd uznał, że będzie ona odpowiednia dla osiągnięcia celów kary. Odniesie ona przede wszystkim skutek wychowawczy. Także ustalając wysokość kary w stosunku do oskarżonego Sąd kierował się potrzebą odniesienia jej wychowawczego wpływu na postawę sprawcy, bacząc, by przyniosła ona efekty w postaci zmiany osobowości oskarżonego i jego stosunku do obowiązujących w społeczeństwie norm postępowania. Takie rozstrzygnięcie nie sprzeciwia się także celom kary w zakresie prewencji ogólnej, utwierdza wszakże społeczeństwo w przekonaniu o nieopłacalności wkraczania na drogę przestępstwa,

- Wymierzając oskarżonemu karę za w/w przestępstwo Sąd na jego niekorzyść przyjął ponadto właściwości i warunki osobiste A. M., dotychczasową karalność, brak stabilizacji życiowej

			<p>i woli przeprowadzenia w swoim życiu pożądaných zmian,</p> <p>- Sąd uznał, iż kara orzeczona względem oskarżonego jest sprawiedliwa i adekwatna do wagi popełnionego przez niego czynu i okoliczności jego popełnienia. Oskarżony nie liczył się z konsekwencjami swoich działań, nie skorzystał z szansy na prowadzenie życia zgodnego z normami obowiązującego prawa, skoro dopuścił się przypisanego mu w niniejszym wyroku czynu, mimo iż wiedział, że za zachowania niezgodne z normami powszechnie przyjętymi w społeczeństwie ponosi się karę. Z tego powodu przy podjęciu decyzji w przedmiocie wymierzenia oskarżonemu kary główny nacisk został położony na cel resocjalizacji,</p> <p>- Orzeczona kara zarówno zatem odnośnie rodzaju, jak i wysokości w przekonaniu Sądu przekona oskarżonego, iż złamanie prawa nie pozostaje bezkarne, uświadomi mu naganność jego postępowania, nieuchronność i surowość sankcji karnej oraz nieopłacalność takiego zachowania</p>
A. M. (1)	2	1	- zasądzona kwota odzwierciedla rozmiar szkody powstałej w mieniu

			pokrzywdzonego G. P., a związanej bezpośrednio z przestępczym działaniem oskarżonego A. M.
5. INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. M. (1)	3	1	- w toku postępowania oskarżony korzystał z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, stąd należało zasądzić na rzecz tegoż obrońcy koszty obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Uwzględniając wyniki przeprowadzonego postępowania			

dowodowego zasadne okazało się dokonanie zmiany nie tylko kwalifikacji prawnej lecz także czasokresu popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu, zakreślając czas jego popełnienia na okres pomiędzy 27 marca 2020r. – zarejestrowanie karty SIM na numer, przy użyciu którego popełniono przestępstwo oszustwa -, do 1 kwietnia 2020r., kiedy to oskarżony założył rachunek bankowy wykorzystany przy popełnieniu przestępstwa. Zdaniem Sądu nie doszło przy tym do przekroczenia granic oskarżenia, bo te ukształtowane zostały przez zdarzenie faktyczne odnoszące się do popełnionego na szkodę pokrzywdzonego oszustwa. Na poparcie tego poglądu przytoczyć należy pogląd Sądu Apelacyjnego w Katowicach, który w wyroku z dnia 20 kwietnia 2006 r., (sygn. akt II AKa 115/06) wskazał, że : „Przedmiotem osądu jest zawsze konkretne zdarzenie faktyczne, a nie jego kwalifikacja prawna, zatem w wypadku ustalenia przez sąd w sposób odmienny od proponowanego przez oskarżenie, czy to istotnego fragmentu czynu, czy okoliczności należącej do znamion danego przestępstwa i jego oceny prawnej, sąd winien dokonać

<p>koniecznych zmian w opisie czynu i ustalić poprawną kwalifikację prawną przypisanego oskarżonemu zachowania, a nie uniewinniać oskarżonego od popełnionego czynu w postaci wskazanej w akcie oskarżenia, jednocześnie przyjmując, iż czyn faktycznie został przez sprawcę popełniony, aczkolwiek w zmienionej postaci.”</p>	
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>4</p>	<p>- oskarżony nie pracuje, nie posiada większego majątku, nie jest zatem w stanie ponieść kosztów sądowych w niniejszej sprawie.</p>
<p>8. PODPIS</p>	

ZARZĄDZENIE

1. odnotować fakt sporządzenia uzasadnienia wyroku w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
 - obrońcy oskarżonego
3. akta przedłożyć w terminie 14 dni od wykonania pkt 1 lub z wpływem.

M., dnia 20 sierpnia 2021r.

SSR Urszula Szrubarz-Jachowska